

Aglonas novads

Teksts un foto: Dace Strazdiņa

Aglona, 06.-08.06.2013

Tā kā līdz Aglonai jāmēro ļoti tāls ceļš ~400km, uz Pirmo Latvijas Lauku Kopienų Parlamentu izbraucam jau ceturtdienas pēcpusdienā. Mani pasažieri – Adrija, Jautrīte no Turlavas un Saldū mums pievienojas Ilma, kuras dzimtā puse izrādās ir Aglona :)

Izbraucam no Kuldīgas ar pusstundas novēlošanos, jo, „Statoilā” uzpildot degvielu, sākas pamatīgs pērkona negaiss ar krusu. Mums nekāda bēda – padzeram kafiju, uzēdam smalkmaizītes, bet vīrietis, kas arī pie Statoil galdiņa pārlaida negaisu, pēkšņi metas ārā lietū un.. ienes mugursomu, kura bija līdz pusei pilna ar ūdeni, nosakot: „Tā bija nolaidība no manas puses...” Soma tiek nolikta pie ārdurvīm uz tepikīša.. Pēc minūtes nogaidīšanas nezturu un apjautājos, vai somā nav kas vērtīgs? Uz to man atbild: „Nē, nē.. tikai laptops un vēl daži sīkumi..” Viņa balsī bija tāds miers, ka līdz brīdim, kamēr neieraudzījū vairākas šokolādes tāfelītes un sarkanu datoru atvērtajā somā (lasīt: ūdenī), biju pārliecināta, ka svešinieks joko! Ātri noreagējam – padevām Statoil salvetītes un kopā ar pārdevējām līdzjūtīgi noraudzījāmies glābšanas darbos... Bet līdz tam krusa bija mitējusies, tādēļ pa pludojošu asfaltu un salīdzinoši mierīgāku lietu skrējām uz mašīnu, lai mūsu ceļojums sāktos!

Braucot uz Saldu, vēl joprojām pamatīgi līst.. Saldū mums pievienojas Ilma un mēs mierīgi turpinām ceļu. Pa ceļam savā starpā iepazīstamies, iztaujājam, ar ko katra nodarbojamies un nemanot esam tikušas līdz Ogrēi. Ogrē ātri ieskrienam „Maksimā”, lai nopirktu „jogurtiņus” vakariņām un dodamies tālāk. Tā kā šai pus Rīgai man ceļi neierastāki, ļoti nopriecājos, ka Ilma situāciju labi pārzina un, karti neaiztiekot, droši traucamies Aglonas virzienā. Izbraucot cauri Līvāniem, zvanu meitenei, kas atbild par naktsmājām, lai pabrīdinātu, ka strauji tuvojamies. Savukārt pēc mirklīša Ilma sazvanās ar savu krustmāti, kas, kā viņa saka, mūs Aglonas vidusskolā sagaidīšot. Ilmas krustmāte Ilmai jautā, cik tālu esam, uz ko tiek atbildēts – tūliņ būsim Preiļos! Telefona saruna beidzas ar vārdiem – tad jau drīz tiekamies! Pēc mirklīša Ilma sāka skaļi smieties, jo, kā izrādījās, krustmāte viņai teikusi: „ā, labi, tad jau jūs būsiet ātrāk kā Kuldīgas meitenes, viņas tagad tikai Līvānos!” Mašīnā smieklī par joku, ka esam apsteigušās pašas sevi, nerimās līdz pat Aglonai, jo kā izrādījās, telefoniskā saziņa starp organizatoriem bija nedaudz lēnāka, kā mūsu braukšana! :)

Aglonas internātvidusskolu pēc telefoniskām norādēm un Ilmas zināšanām atrodam ar pirmo piegājieni. Ātri iekārtojamies vienīgajā istabīnā, kur tikai četras gultas (pārējās daudz vairāk), saņemam tehniskas un ģeogrāfiskas norādes un nolemjam ātri vēl aizbraukt līdz Aglonas bazilikam. Ieraugot baziliku sajūtas savādas – pārsteigums, bijība, apbrīns, jo līdz šim baziliku biju redzējusi tikai bildēs un televīzijā, līdz ar to priekšstats radies atšķirīgs no realitātes (1.attēls).

1.attēls. Aglonas baziliks

2.attēls, Dace Strazdiņa. Kristīne Zaķe

Izstaigājām apkārtni, pēc Ilmas stāstiem mēģinājām iztēloties, kā te izskatās, kad pilns ar ļaudīm, padzeramies svētavota ūdeni un ātrā solī steidzamies uz mašīnu, jo tajā vakarā odi bija ļoti izsalkuši! :)

Nākamajā rītā dodamies uz Preiļiem, kur no malu malām ierodas Pirmā Latvijas Lauku Kopienas Parlamenta dalībnieki. Patīkams satraukums, reģistrācija, tikšanās ar sen neredzētiem cilvēkiem un... zvans no Kristīnes (manas darba grupas vadītājas), ar lūgumu, vai var pārlikt mantas manā mašīnā, jo pēcpusdienā kopā dosimies uz Aglonu. Tiekoties pie mašīnām, mums abām par pārsteigumu, izrādās šodien esam „uz viena viļņa”, t.i., vienādi apģērbušās (2.attēls). :)

Pēcpusdienā, dodamies uz Aglonu, kur Aglonas bērnu brīvā laika pavadīšanas centrā tiekamies ar mūsu darba grupas dalībniekiem, kas savā starpā nav pazīstami. Lai tematiskajā darba grupā „INSTRUMENTI” tuvāko pāris stundu laikā tiktu apskatīti jautājumi par resursiem un sistēmām kopienu attīstībai un tiktu panākta vienošanās par galvenajām risināmajām tēmām.

Pēc darba grupas vadītājas Kristīnes ievadprezentācijas (3.attēls), klātesošajiem izstāstu savu pieredzi no trīs aspektiem:

1. Kā esmu veicinājusi vietējās kopienas attīstību, kā Kuldīgas iedzīvotāja, jau kopš 2007.gada rakstot projektus uz dažādiem fondiem un piesaistot finansējumu „Bērnu un jauniešu aktīvās atpūtas parka Pārventā” izveidei un labiekārtošanai.

2. Kā vietējās rīcības grupas – biedrības „Darīsim pasi!” koordinatore, informēju par iespēju izmantot LEADER pieeju, kura tieši sasaucas ar darba grupā apskatīto tēmu– resursi un sistēmas kopienu attīstībai.

3. Visbeidzot iepazīstināju klātesošos ar iespēju kopienām sadarboties ar plānošanas reģioniem, jo, piemēram, Kurzemes plānošanas reģions sadarbībā ar nevalstiskajām organizācijām (NVO) realizē vairākus projektus, kuru ideju iniciatori sākotnēji bijušas tieši NVO, piemēram, Latvijas - Lietuvas pārrobežu sadarbības projekts "Mana sociālā atbildība", kura ideju (universālai dizains) iniciējusi Latvijas Neredzīgo biedrība. Norādīju, ka bez projektu ideju ierosināšanas, NVO Kurzemes plānošanas reģiona projektos tiek iesaistītas divējādi - vai nu kā projekta partneri vai arī, startējot iepirkumos, pēc tam projektā strādā.

Un nu sākās darbs ar krāsainām līmlapiņām un rakstāmajiem, lai balsošanas rezultātā darba grupa (4.attēls) vienotos par trim galvenajiem turpmāk attīstāmajiem instrumentiem kopienu attīstībai:

1. Finansējums kopienu aktivitātēm.
2. Nemateriālie resursi kopienās.
3. Pašvaldību loma kopienu attīstībā.

Atlikušajā darba grupai atvēlētajā stundā, dalībnieki pēc nejaušības principa tiek sadalīti trīs mazākās grupiņās, kuru uzdevums padziļināti attīstīt iepriekš definētās tēmas. Ar šo uzdevumu visas grupiņas tiek galā godam un ir nopelnījušas vakariņas un ekskursiju pa Aglonas novadu.

3.attēls. Tematiskās darba grupas
ievadprezentācija

4.attēls. Darbs tematiskajā darba grupā
„Instrumenti”

Visi sakāpjām autobusā un gida pavadībā braucām uz Aglonas Vissvētākās Jaunavas Marijas debesīs uzņemšanas Romas katoļu baziliku, kuru šoreiz apskatu arī no iekšpuses. Pēc tam dodamies uz Kristus karaļa kalnu (5.attēls), kur nesanāk ilgi kavēties, jo tieši 21.15 mums jāpaspēj nokļūt Aglonas novada lielākā ezera krastā, lai dotos izbraucienā ar plostu. Uz plostu turpinām tematiskajā darba grupā iesākto, bet te jau spēles formātā – katrs nosauc vārdu, kas saistīts ar lauku kopienu attīstību. Nosacījums – visiem vārdiem jā sākas uz burtu „i”. Kad sāka pietrūkt vārdu, lūdzām arī plostas saimniekam/ šoferim palīdzību un izdibinājām vienu plostas detaļu uz burtu „i”. Vai varat uzminēt kādu?
:)

5.attēls. Kristus karaļa kalns Aglonā

6.attēls. Brauciens ar plostu pa Ciriša ezeru

Uz ezera sagaidījām pasakainu saulrietu (7.attēls) un nu jau visi, kā viena komanda, nokāpām no plostas, lai dotos atpakaļ uz Aglonas internātvīdusskolu, kur līdz vēlai naktij tapa darba grupas prezentācija, kuru nākamajā dienā mūsu darba grupas vadītāja Kristīne prezentēja visiem Pirmā Latvijas Lauku Kopienas Parlamenta otrās dienas dalībniekiem.

7.attēls. Saulriets uz Ciriša ezera Aglonā